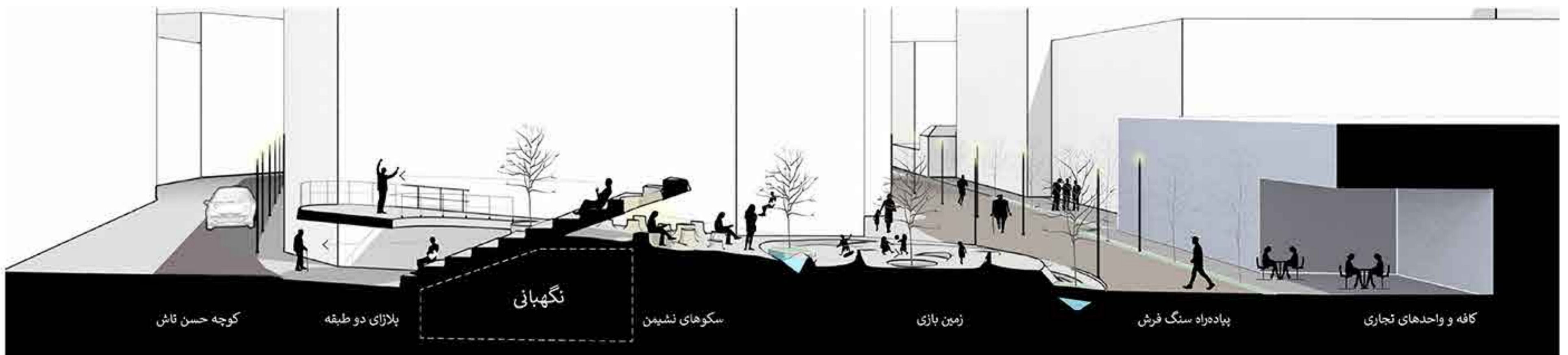
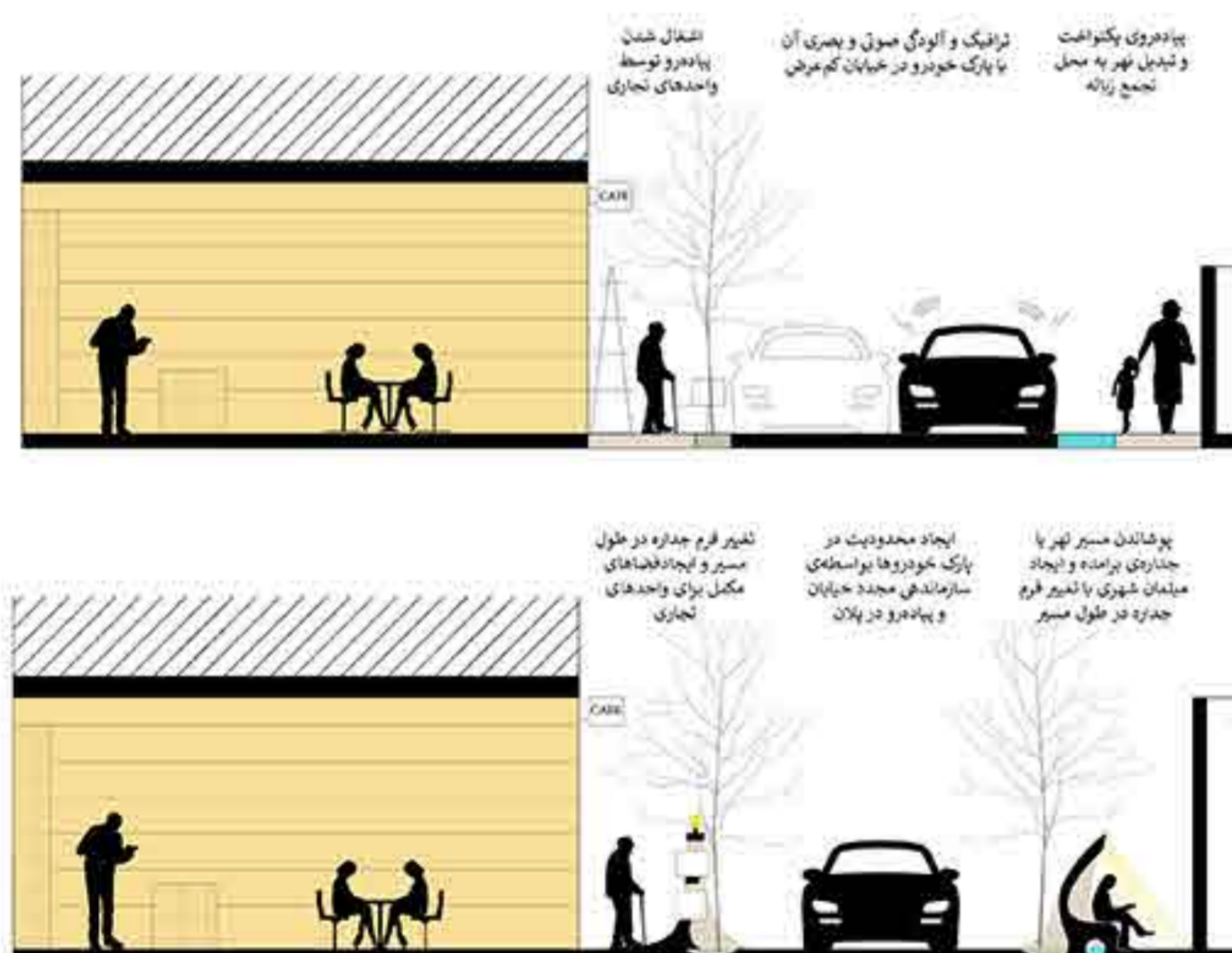

نظر به این که نحوه‌ی استفاده‌ی کاربران از فضا در ساعات مختلف روز و فصل‌های متفاوت سال بوده، طراحی به گونه‌ای انجام شد که در ساعات مدرسه، این فضا به‌عنوان محیطی ایمن و کنترل‌شده برای دانش‌آموزان و والدین عمل کند. در عصرها و روزهای تعطیل، به محل تعاملات اجتماعی، استراحت و بازی برای تمامی گروه‌های سنی به ویژه متناسب با نیازهای سالمندان تبدیل شود و در فصول مختلف، با در نظر گرفتن تغییرات آب‌وهوایی، استفاده از سایه‌اندازها و فرم منعطف و بازیگوش زمین، شرایط مناسبی برای حضور مردم در فضای امن و آشنای محله و مسیری به یاد ماندنی برای خودروهای در حال گذر فراهم کند.

راه حلی برای سازماندهی جداره‌های مجاور و فعال کردن فضای پیاده‌رو

وضع موجود

طرح پیشنهادی

مطالعات نشان داد که در ضلع غربی این گذر، یک فضای خالی حدود ۴۰۰ مترمربعی وجود دارد که در حال حاضر به‌عنوان پارکینگ و کیوسک بازیافت استفاده می‌شود. این محدوده نه تنها مورد استفاده‌ی ساکنین قرار نمی‌گیرد، بلکه موجب اغتشاش بصری نیز شده است. تصمیم گرفتیم به‌جای افزودن عناصر جدید، تصمیم بر این شد که با دستکاری سطح زمین، این فضا را فعال کنیم. کندن، پر کردن و بالا و پایین کردن سطح زمین، کارکردهای جدیدی به فضا بخشید و دو حوزه‌ی اصلی شکل گرفت: زمین بازی کودکان که با هدایت نهر آب موجود، به مرکز تعاملات آن‌ها تبدیل شد و فضای تجمع سالمندان با سکوهای نشیمن و سایه‌انداز.

به منظور سازماندهی جداره‌ها و پیاده‌روها، شکاف‌هایی در امتداد خیابان ایجاد شد تا فضای پارک خودروها در پیاده‌روها تنظیم شود. این اقدام، از پارک‌های نامنظم که منجر به بسته شدن راه و افزایش ترافیک می‌شود، جلوگیری می‌کند.

همچنین برای ساماندهی جداره‌ها و جلوگیری از اشغال شدن پیاده‌رو توسط واحدهای تجاری، یک جداره دوم در حد فاصل خیابان و پیاده‌رو در نظر گرفته شده که با تغییر فرم در امتداد مسیر، علاوه بر ساماندهی مسیر نهر و ایجاد فضای سبز، تبدیل به نیمکت یا حفره‌هایی برای استفاده واحدهای تجاری می‌شود و کل فضا به‌عنوان بستری انعطاف‌پذیر در خدمت ساکنین خصوصاً افراد پدیده خواهد بود.

